

Anna Leciejowiczowa

Niemcza, pow. Dzierżoniów. Stanowisko Niemcza-obwodnica

Informator Archeologiczny : badania 6, 33-34

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odkryto 3 obiekty o zagadkowym charakterze ze śladami działania ognia należące do wczesnobrązowej grupy Chłopice-Veselé.

Przeprowadzone badania sondażowe o łącznej powierzchni rowów 1,5 ara wyzna-
czyły zasięg osady w kierunku południowo wschodnim.

NIEMCZA, pow. Dzierżoniów
Stanowisko Niemcza-obwodnica

Zakład Archeologii Nadodrza
Instytutu Historii Kultury Material-
nej PAN, Katedra Archeologii Uni-
wersytetu Wrocławskiego
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Anna Leciejewiczowa.
Finansował Uniwersytet Wrocławski. Drugi sezon
badań. Osada neolityczna kultury ceramiki wstęgo-
wej rytej i kłutej.

Kontynuowano prace o charakterze ratowniczym na obszarze przyszłego wschod-
niego pobocza, okrążającej miasto Niemczę, obwodnicy szosy E 12. Odsłonięto
przestrzeń o powierzchni 877 m², na której pod warstwą ornej ziemi stwierdzono
zarysy 14 wkopanych w całość jam oraz liczne ślady po pionowo wbitych w ziemię
słupach, będących najpewniej pozostałością budowli naziemnych. Dziesięć jam wiązało
się z osadnictwem ludności kultury ceramiki wstęgowej rytej, jedna zawierała cera-
mikę wstęgową kłutą, pozostałe trzy, podobnie jak i wszystkie dołki słupowe, pozba-
wione były materiałów ruchomych.

Badania pozwoliły ustalić, że osadnictwo ludności kultury ceramiki wstęgowej ry-
tej koncentrowało się na niższych i środkowych partiach południowego stoku bada-
nego wzniesienia, na przestrzeni długości około 300-350 m. Osiedle ludności cera-
miki wstęgowej kłutej natomiast, rozpościerało się na wyższych partiach stoku i
kulminacji wzgórza, na przestrzeni długości 100-150 m.

Odkryte ślady budownictwa naziemnego wiązały się najpewniej z osadnictwem
ludności kultury ceramiki wstęgowej rytej. W czasie tegorocznych badań niemożli-
we było odsłonięcie pełnych zarysów poszczególnych budynków, niemniej stwierdzono
fragmenty kilku ich "ścian" w postaci śladów po rzędach słupów o średnicy 40-45
cm, wbitych pionowo co 30-50 cm. Niektóre z przebadanych jam miały, jak się
zdaje charakter dużych półziemianek z paleniskami wewnątrz, inne pełniły funkcję
jam zasobowych i innych.

Znaleziono liczne fragmenty naczyń, które wskazują, iż odkryte osiedle wiąże
się z początkiem późnej fazy kultury ceramiki wstęgowej rytej na terenach nad-

odrzańskich. Towarzyszą im wyroby krzemienne sporządzone w większości z surowca jurajskiego, w niewielkiej liczbie też z czekoladowego oraz stosunkowo liczne wyroby kamienne - głównie siekierki z miejscowego, szarego łupku.

Odkryty w bieżącym sezonie obiekt z ceramiką wstęgową kłutą wiązał się z osiedlem badanym w 1971 r. Stwierdzone w nim fragmenty naczyń sugerują, iż zespół ten należy do najwcześniejszych znalezisk tego typu na Śląsku, współczesnych III fazie kultury ceramiki wstęgowej kłutej na południu.

Badania będą kontynuowane.

NOWA HUTA - PLESZÓW
Stanowisko I

Muzeum Archeologiczne w Krakowie
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadziły Małgorzata Kaczanowska
i Aurelia Kogus. Finansowała Huta im. Lenina.
Szesnasty sezon badań, Osada wielokulturowa
/ od neolitu do średniowiecza/

Badania tegoroczne obejmowały część północno-wschodnią stanowiska w partii zajętej uprzednio przez baraki osiedla robotniczego. W związku z tym górna część warstwy kulturowej była zniszczona. Badaniami objęto około 10 arów, skąd pochodziło 79 obiektów. Zarysy obiektów wystąpiły na głębokości 60-80 cm.

Do najstarszych obiektów należą dwa groby o orientacji północ-południe datowane na wczesną fazę kultury lendzielskiej. W jednym z nich zmarły leżał na prawym boku z twarzą zwróconą ku wschodowi. Na wyposażenie składały się 4 naczynia, siekierka kamienna i narzędzie krzemienne.

W drugim grobie szkielet nie zachował się. Wyposażenie stanowiło naczynie gruszkowate zdobione meandrem oraz cienkościenne naczynie misowate z nacinaną krawędzią.

Wśród obiektów związanych z kulturą ceramiki promienistej na szczególną uwagę zasługuje jama trapezowata w przekroju z przekładką gliny wymieszanej z pszenicą 20 cm nad dnem, licznymi kośćcami zwierzęcymi i szkieletami całych osobników.

Największa liczba obiektów związana jest z kulturą łużycką. Są to w większości trapezowate jamy zasobowe lub płytkie okrągłe objekty o prawie prostych ściankach. W jamie nr 806 związanej z tą kulturą, na dnie wystąpiła warstwa nieuszkodzonych muszli szczeżui, między którymi znajdowały się drobne węgle drzewne i grudki polepy.

W głębokiej jamie zasobowej na dnie znaleziono porzucony szkielet dziecka datowany na podstawie zawieszki na B IV. Najmłodszym obiektem jest piec kopułkowy